

Szenátusi döntés, polgármesteri vélemény

(folytatás az 1. oldalról)

mindkét fél számára előnyös megállapodást dolgoztak ki, amelyeket a két intézmény szenátusai külön-külön elfogadtak.

Ennek megfelelően az itteni karok (és a gyulai fakultás) az Egyetem karaiként (fakultásaként) működnek tovább, a többi meglévő karral azonos feltételek mellett. A „közös” intézmény nagyobb kapacitásai lehetővé teszik, hogy a Békés megyei helyszíneken is viszonylag gyorsan megszerveződjenek az egyetemi Master-szakok; közös új szakok jöjjenek létre és az itteni oktatók-kutatók jelentős nemzetközi programokban vehessenek részt.

A részletek egyeztetése (pl. a közös fejlesztési programok kidolgozása) a közeljövő feladata. Az integrációs folyamat zavartalan lebonyolítása nyomán 2009. január elsejétől sor kerülhet a csatlakozásra.

Tisztelt Polgármester Úr!

Szeretnénk, ha érveink alapján Ön is elfogadná és támogatná törekvéseinket, amelyek egy világra nyitott felsőoktatást eredményeznek Békés megyében is.

Természetesen minden felvető kérdésre készek vagyunk választ adni, akár személyes konzultáció szervezésével is.

Megértő támogatását remélve tisztelettel üdvözljük.

A TSF Szenátusa nevében: **Dr. Puskás János, rektor**

Vélemény

(a tévedés felelősségével)

Sosem egy út vezet a célhoz. A legjobbat megtalálni, a célt elérni, sikerre vinni: a vezetőt minősíti. A Főiskola megszüntetéséről döntött a testület, a Tessedik Főiskola megszüntetését kérte a Kormánytól és kérte az integráció jóváhagyását. A döntés előkészítetlen, elkapkodott, megfontolatlan, nem kivitatott. Semmilyen aláírt, elfogadott dokumentum nincs, előterjesztés sem, amit valaki aláírt volna, ami alátámasztja a döntést. Nincs feltétel, kikötés, biztosíték, terv, garancia (csak hipotézis, óhaj, álm). Semmilyen kidolgozott program nincs az átalakulásra, a beolvasásra.

Ez a „feltétel nélküli” sok gyanúra okot ad. A kapkodásnak, sietségnek valamilyen más igazi oka lehet, látens érdekek húzódnak meg mögötte. Érthetetlen a sietség. Nem kapták kézhez előre a döntésről készült szöveget, előtte csak a dékáni tanács foglalkozott vele. A „Regionális Intézet” csak óhaj, álm.

Kérdések merülnek fel:

Mi lesz a Tessedikből?

A Karok mind megszűnnek?

Intézet?

Képző Központ? Hol? Mennyi?

Tanoda?

Nincs válasz.

Milyen indokok, érdekek hűzódhatnak meg a döntés mögött?

Mi lesz az új struktúra? Mitől lesz átalakult új képzési struktúrája?

Mit fognak oktatni? Milyen szinten? (egyetemi?, főiskolai?, tanfolyam?)

Ki oldja meg az átalakulási feladatokat: szervezeti, képzési, személyzeti, vagyoni, pénzügyi kérdéseket?

Ki az átalakulás felelős vezetője, menedzsmenete, felhatalmazottja?

Nincs válasz.

A döntés nem jelöl ki felelősöket, határidőket!

Cél, feladat, szervezet, feltétel – (Max Weber szervezésemélete).

Ez a döntés nincs összefüggésben a szervezet átalakulási elvekkel, axiómákkal. Ez nem egyezség lesz, a Tessedik szenátusa kapitulált, meghátrált a tárgyalástól – utána vesztes pozícióból tárgyal feltételekről?! Ez ma a tudomány, az értelmiség színvonala?

Olyan horderejű kérdésszóról van szó, amely a megye oktatását, jövőjét érinti, mely nem egy-két tucat oktató hitbizománya. (Nem marakodó, kis stílusú, egyéni érdekeket képviselő, őszintétlen, hiú,

megfontolatlan emberek felelőtlenségének kérdése). Ez nem minősítés, csak megjegyzés.

Hiányzik a döntés társadalmi elfogadottsága, minden kívánnivalót nélkülöz.

Hiányzik:

- a döntés előkészítettsége

- a döntés szakszerűsége

- a döntés megfontoltsága

- a döntés „kiérleltsége”

Ha ilyen szakmai vezetői dilettantizmussal megy tovább a beolvasás, ezek alapján nem oldódik meg semmi. A munkát nekik kell elvégezni, a problémák halmozódnak, anarchia áll elő és a bizonytalanság tovább fokozódik. Ennek alapján prognosztizálható a teljes leépülés. Végső esetben a megszűnés. Az pedig rombolás, elherdálás, bűncselekmény és káosz.

Ez a döntés a végével kezd a munkát: megszüntetést mondott ki és ebből visszafelé akar majd építkezni. Beismerte a szenátus alkalmatlanságát, bukását. Nem készült fel 3 éve a munkára és nem készült fel erre. Az elhangzott érvek, demagógiák: lúzerkedések, összekacsintások gyermekei voltak. Az előre „levajazott” hatást keltették a vélemények, holott iszonyú pozíció és érdek feszült mögötte. Mindenkinek van egy saját forgatókönyve. A nagy konszenzus látszata mögött hatalmas belső feszültségek rejlenek, melyek (s a hiú ábrándok) robbanáshoz fognak vezetni. A cirkusz még nem kezdődött el, de készül és jelen van. Ha ezt a rektor nem látja és nem tudja, akkor nagy a baj! Ha tudja, még nagyobb a baj!

Ohatatlanul felmerülnek kérdések, mi ez a rózsaszínű álm? mi az, ami sürgető és mi van mögötte?

Nincs válasz.

Ez nem előre menekülés (volt rá 6 év), hanem menekülés a súlyyodó hajóról. De hova és hogyan?

Nincs válasz.

Bár ne lennének ezek igazak!

Bár helytelen lenne a diagnózis!

A mostani helyzet, státusz szorításai:

A mai magyar felsőoktatás az „általános állatorvosi ló” esete. Korlátozás, megszorítás, anyagi gondok várhatók: restriktív, beruházási terhek jelentkezése pl.: Békéscsabai oktatási épület bérleti díja havi 10 millió + Áfa, PPP, és kollégiumi rekonstrukció 7 milliárd terhei.

Jelentkezési ponthatárok, tandíj problémaköre stb.

Axiómák:

Változni és alkalmazkodni kell állandóan. Át kell alakulni folyamatosan, meg kell újulni. Piackonformitás kell, utak, lehetőségek keresése.

Társulni, integrálódni szükséges, meg kell felelni a kihívásoknak.

De nem így!

Hanem megfontoltan, megszervezetten, tempósan, konszenzusban, jövőképpel, tudatosan és tervezetten.

Amennyiben a Tessedik Főiskola vezetése nem tud megújulni, maga átalakulni, alkalmazkodni, túlélési stratégiákat kialakítani, nem csak a Tessedik Főiskolát szünteti meg a vezetés, hanem a megye felsőoktatását is.

Nincs kidolgozott stratégia, lett volna rá 3 év.

„Jó” úton haladnak az előző irányba...

Egyesek destabilizációs akciói és mások személyes bosszúi, sérelmei ebbe az irányba hatnak 1-2 éve. Ha valaki ki akar válni, el kell engedni.

A mostani megszüntető döntés azt mutatja, egzisztenciális túlélésre, személyes pozicionálásokra megy ki a játék – mely „pürrhoszi siker” csak.

Semmi nem oldódik meg ezzel.

„Csak” megszűnik a felsőoktatás a megyében.

Az agónia elkezdődött.

Észérvekkel meggyőzhető vagyok.

Babák Mihály